

ULVARAS CEĻŠ

Līvānu
bibliotēka

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 145 (1249) 9. gads

Piektdien, 1958. g. 5. decembrī

Maksā 10 kap.

Padomju tautas Konstitūcija

Šodien visu padomju ļaužu lielie svētki — Padomju Sociālistisko Republiku Savienības Konstitūcijas diena. Šajā dienā pirms 22 gadiem VIII ārkārtējais Vissavienības Padomju kongress apstiprināja jauno, pašlaik spēkā esošo PSRS Konstitūciju — mūsu valsts pamatlikumu. Padomju Konstitūcija atspoguļoja un likumdošanas ceļā nostiprināja lielos sociālistiskos pārveidojumus, ko padomju tauta bija veikusi mūsu zemē Komunistiskās partijas vadībā.

Mūsu konstitūcija ir pabeigta visām sociālistisko zemju konstitūcijām, pasaulē uzvarējušā sociālistiskā Konstitūcija, kas pauž tautas masu — materiālo un garīgo vērtību radītāju, patieso vēstures darinātāju gribu.

Pilnīgā saskaņā ar PSRS Konstitūciju izveidotas arī savienoto un autonomo republiku konstitūcijas, kas turklāt atspoguļo šīm republikām raksturīgās īpatnības.

Padomju Konstitūcija radikāli atšķiras no buržuāziskām konstitūcijām. Tās pamatā ir mūsu zemē realizētie sociālistiskie nesatricināmie principi — sociālistiskais īpašums uz ražošanas rīkiem un līdzekļiem, ekspluatācijas un ekspluatatoru šķiras likvidācija, darbs — kā cilvēku dzīves pirmais pienākums un ikviena darba spējīga pilsoņa goda lieta, (pie mums tiek realizēts sociālistiskais princips „No katra pēc viņa spējām, katram pēc viņa darba“),

mūsu Dzimteni apdzīvojošo tautu līdztiesība, tautas plaša līdzdalība valsts pārvaldīšanā.

Padomju valsts likumi pauž darbaļaužu gribu. Konstitūcijā apstiprinātais koleģialitātes princips daudzo valsts organu darbā ir pamats svarīgāko saimnieciskās un kultūras celtniecības jautājumu plašai apspriešanai; visu varas organu ievēlēšana, pamatojoties uz pasaulē visdemokrātiskāko vēlēšanu sistēmu, nāciju tiesības uz nacionālo valstiskumu — tas ir visaugstākā, patiesā, līdz galam izturētā, konsekventā sociālistiskā demokrātija.

Valsts rūpes par darba cilvēkiem spilgti apliecina pilsoņu tiesības uz darbu, atpūtu, uz materiālu nodrošinājumu vecumdienās, kā arī slimības un darba spēju zaudēšanas gadījumā. Valsts šim vajadzībām ar katru gadu atvēl vairāk līdzekļu. Pensijas mūsu zemē tagad saņem apmēram 18 miljoni cilvēku.

Konstitūcija deva mūsu tautai visdemokrātiskāko vēlēšanu sistēmu — vispārējās, vienlīdzīgas un tiešās vēlēšanu tiesības, aizklāti balsojot.

PSRS Konstitūcija, piešķirot padomju pilsoņiem lielās demokrātiskās tiesības, uzliek tiem līdz ar to arī pienākumus. Katra PSRS pilsoņa pienākums ievērot padomju likumus, ievērot darba disciplīnu, godīgi veikt

savu sabiedrisko pienākumu, cienīt sociālistiskās sadzīves noteikumus, saudzēt un stiprināt sociālistisko īpašumu. Ikviena PSRS pilsoņa svētākais pienākums ir Tēvzemes aizstāvēšana.

Buržuāziskajās valstīs konstitūcijas tiesību faktiskais baidītājs ir buržuāzija, bet darbaļaužu masu liktenis — vienīgi izpildīt konstitūcijas pienākumus, t. i., likumus.

Mūsu zemē pilsoņu tiesības netiek pretstatītas pienākumiem. Tiesību izmantošana un pienākumu pildīšana ir nesaraucjami saistīta padomju ļaužu apziņā un uzvedībā. Mēs zinām, ka, izpildot savus pienākumus, sociālistiskās valsts priekšā mēs stiprinām tās varenību, veicinām tās progresu.

Padomju ļaudis, kurus Komunistiskā partija audzina marksisma-leninisma diženo ideju garā un kas aizņēmti mierīgā darbā, atdod visus savus spēkus komunistiskās sabiedrības celtniecībai.

Visas Padomju Savienības tautas sagaida Padomju Konstitūcijas dienu milzīgas politiskas un darba pacilātības apstākļos, ko izraisījuši gatavošanās partijai XXI ārkārtējam kongresam. Savu gribu strādāt mierīgu, radošu darbu, savu gatavību iet uz priekšu, uz pilnīgu komunisma uzvaru viņas demonstrē ar izcilēm panākumiem darbā, jaunieši saņem gribu un kultūras celtniecībā.

Lūk, ko devusi Konstitūcija mūsu ļaudīm

Buržuāziskās Latvijas laikā Līvānu pagasta un pilsētas darbaļaudīm bija tikai viena slimnīca.

Padomju varas gados medicīnas iestāžu tīkls rajonā ievērojami paplašinājies. Tagad rajonā darbojas divas slimnīcas, viena no tām Rudzētos, 9 medicīniskie punkti. Darbaļaudis saņem medicīnisko palīdzību par brīvu. Simti un tūkstoši darbaļaužu, atgūstot darba spējas, ar dziļu pateicību partijai un valdībai atbild uz tās rūpēm ar ražīgu darbu.

Attēlā: rajona slimnīcas poliklīnikā medicīnisko palīdzību ik dienas saņem daudz darbaļaužu.

A. Viganta foto

Pārtikušas vecumdienas man nodrošināja padomju iekārta

Daudzus smaigus un bezcerīgus darba gadus esmu pavadījis cariskās Krievijas un buržuāziskās Latvijas laikā. Būdam gandrīz vēl bērns, astoņu gadu vecumā sāku strādāt par mācekli fabrikanta Jūlija Fogesa stikla fabrikā Līvānos.

Pēc vairākiem gadiem apguvu stikla pūtēja profesiju un dažādās stikla fabrikās pavadīju vairāk nekā 40 savas darba gadus. Šis laiks vēl tagad nav izzudis no manas atmiņas. Atceros 1912. gadu, kad sliktu darba apstākļu un zemā atalgojuma dēļ fabrikantam pieteicām streiku un organizēti uzstādījām savas prasības. Ta-

ču mūsu darba apstākļus fabrikants neuzlaboja, bet mani kā streika dalībnieku atlaida no darba.

Pēc ilgāka laika man atkal izdevās iestāties darbā fabrikā. Bet arī šoreiz par streikošanu fabrikants mani kopā ar daudziem citiem strādniekiem izmeta aizvārtiem. Neatrodot darbu pēc savas profesijas Līvānos, pārcēlos uz darbu stikla fabrikā Rīgā. Fabrikas īpašnieks Cers neizrādījās žēlīgāks kā iepriekšējie. Neciešamo darba apstākļu un zemā atalgojuma dēļ arī šeit strādnieki drīz vien pieteica streiku. Fabrikants streika dienās izsauca mani pie sevis un lika

priekšā pārtraukt streikošanu pret zināmu atlīdzību. Kad atteicos to darīt, fabrikants bez vilcināšanās mani atlaida no darba.

Tā daudzus gadus klīdu pa dažādām vietām, meklējot darbu un ne vienmēr to izdevās atrast. Brīvi varēja uzelpot tikai pēc padomju varas nodibināšanās Latvijā. Vienpadsmit savus pēdējos darba gadus nostrādāju Līvānu stikla fabrikā un pirms pāris gadiem padomju vara piešķīra man pensiju. Tagad ik mēnesi saņemu no valsts pietiekošu summu un esmu dziļi pateicīgs padomju varai par nodrošinātām vecumdienām.

P. Svilpe,
pensionārs

Es saku paldies padomju varai

Kā daudziem citiem, arī man pirms padomju varas nodibināšanās jau agri nācās ķerties pie patstāvīga darba. Lai palīdzētu vecākiem pelnīt uzturu, bija jāpārtrauc skola jau pēc pāris klašu pabeigšanas. Iestājoties darbā, tomēr neatmetu cerības kādreiz turpināt mācības. Pirms desmit gadiem pabeidzu mehaniku-kombainieru kursus un

līdztekus apguvu arī virpotāja profesiju. Darba apstākļi, kādus man radīja padomju vara, ļāva turpināt pārtrauktās mācības. Tagad turpinu mācīties vakara skolā un esmu cieši apņēmies, saņemot darbu ar mācībām, iegūt vīdējo izglītību. Strādāt un reizē mācīties nav viegli. Taču partija un valdība rūpējas par mums, strādniekiem, kuri grib ap-

gūt izglītību un rada piemērotus apstākļus darbam un mācībām. Arī strādāt tagad varu ar prieku, jo zinu, ka pēc nedaudzkiem gadiem, neatraudāmie no darba, saņemšu vidusskolas diplomu.

Par šīm iespējām padomju varai saku sirsnīgu paldies.

A. Baņņa,
Līvānu stikla fabrikas virpotājs

Aug rajona pensionāru labklājība

Ir pagājuši divi gadi kā stājies spēkā vishumānākais pensiju likums visā pasaulē. Sociālās nodrošināšanas nodaļas pirmās sāka realizēt Padomju Savienības Komunistiskās partijas XX kongresa vēsturiskos lēmumus. Visā Padomju valstī tie darbaļaudis, kas bija atdevuši labākos dzīves gadus veidošanā un celšanā — pirmie sāka saņemt to, kas bija paredzēts XX kongresa lēmumos.

Mūsu rajona pensionāru ienākumi, salīdzinājumā ar 1956. gadu, ir nepārtraukti pieauguši. Ja 1956. gadā rajona pensionāru ienākumi sastādīja 500 tūkstoš rubļu, tad 1958. gadā tie būs 2 miljoni 300 tūkstoši pie divkāršota pensionāru skaita.

Tāpat kā mūsu Komunistiskā partija un valdība nerimstoši gādā par strādnieku un kalpotāju labklājību, tā neaizmirst arī kolhozu darbaļaudis. 1959. gadā ir paredzēts Vissavienības kolhoznieku kongress, kurā tiks izlemts jautājums par kolhoznieku pensionēšanu.

Mūsu rajona pensionāri nav aizmirsuši partijas un valdības lielo gādību par viņu dzī-

veslabklājības nodrošināšanu. Aizgājuši pensijā, viņi neatpauz un mūsu rajona darba un kultūras dzīves. Aktīvi sabiedriskajā un kultūras dzīvē piedalās pensionāri b. b. Vaivods, Griezāns, Mentīņš u. c. Ik dienas ar savu darbu ceļ rajona labklājību palīdz pensionārs grāmatvedis Kornets. Tirdzniecības dzīvē savu roku un padomu neatsakās pielikt b. Zaičenko.

Ik dienas gaidīti un neiztrūkstoši palīgi sociālās nodrošināšanas darbā pie dokumentu kārtošanas jaunajai pensiju izmaksas kārtībai ir rajona pensionāru aktīva daļa kā b. b. Onckulis, Dagis, Zieds, Vilmeņša, Peiseniece un citi, šim nenogurstošajam darba rokām sociālā nodaļā un pārējie rajona pensionāri būs pateicīgi par tā uzdevuma veikšanu kāds ir sakarā ar pensiju izmaksas jaunievedamo kārtību, jo tagad ikkatrs pensionārs varēs saņemt savu pensiju vienā un tajā pašā datumā bez kādiem nokavējumiem.

A. Strode,
sociālās nodrošināšanas nodaļas vadītāja

Apspriež N. Hruščova tēzes referātā
PSKP XXI kongresā

Kolhozā „Uzvara“

Ar dzīvu interesi šā gada 29. novembrī kolhoza „Uzvara“ kantora telpās pulcējās arteļa partijas biedri, komjaunieši un pārējais aktīvs, lai atklātā partijas sapulcē apspriestu septiņgadu uzdevumus.

Ar b. Hruščova referāta tēzēm PSKP XXI kongresam un PSRS Ministru Padomes un PSKP Centrālās komitejas tēzēm par skolas sakaru nostiprināšanu ar dzīvi un tās sistēmas tālāku attīstību mūsu zemē, sapulces dalībniekus sīki un saprotami iepazīstināja rajona izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Kārklīšs. Pēc tam arteļa partijas pirmorganizācijas sekretāre b. Pabērze sapulces dalībniekiem pastāstīja par uzdevumiem, kas jāveic laikā no 1959.—1965. gadam.

Apspriežot lopkopības attīstības jautājumus, arteļa zootehniķe b. Vilcāne atzīmēja, ka turpmākajos gados jāveic lieli uzdevumi piena un gaļas

ražošanā. Arteļa lopkopji, ievērojami palielinot slaucamo govju skaitu, tāpat arī kāpinot to produktivitāti, šos uzdevumus godam izpildīs. Ja tagad arteļi uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes ir tikai 10 govīs, tad septiņgadē to skaits jāpalielina līdz 15 pat 20. Toties graudkopībā jāpastrādā vēl vairāk. Graudu ražas ir niecīgas, kā atzīmēja revīzijas komisijas priekšsēdētājs b. Drancāns, kas izskaidrojams tikai ar orgānisko mēsļu trūkumu. Jau 1959. gadā uz priekšu arteļa valdei un speciālistiem mēslošanas jautājums būtu jāstāda visu saimniecisko uzdevumu priekšplānā, it īpaši padomājot par pakaišu kūdras ražošanu.

Pēc tam debatēs vēl uzstājās ļoti daudz kolhoznieku un tikai vēlu vakarā arteļa aktīvs, iztirzāja septiņgades uzdevumus un nosprauda ceļus to sekmīgai izpildei.

O. Pārups

DZĪVES AUGŠUPEJAI

Kuplā skaitā jaunā kluba telpās pulcējās Oškalna kolhoza darbarūki, lai apspriestu b. Hruščova referāta tēzes partijas XXI kongresam. Ar lielu uzmanību kolhoznieki noklausījās Latvijas PSR Kultūras ministra vietnieka b. Čerkovska referātu par PSRS tautas saimniecības attīstības perspektīvām jaunajā septiņgadē.

Jaunais septiņgadu plāns ir dižā komunisma celtniecības programma, — teica kolhoza agronoms b. Cimars. — Mums arī ir visas iespējas strauji kāpināt laukkopības, lopkopības produktu ražošanu. Kopsapulce vienprātīgi nolēma līdz 1965. gadam kolhozā apgūt ap 300 ha jauno zemju, izrakt ar ekskavatoru novadgrāvjus 25 km garumā, nosusināt ar slēgto drenāžu 400 ha. Lai ceitu graudaugu, tehnisko kultūru un ilggadi-

go zālāju ražas, paredzēts ik gadus sagatavot 7000 tonnas komposta. Graudaugu ražas kolhozā kāpināt par 5—6 cnt no ha.

Lieli uzdevumi paredzēti sabiedriskā ganāmpulka palielināšanai un lopu produktivitātes celšanai; tuvākajos gados izslaukt no vienas gada govīs ne mazāk par 3000 litriem piena, iegūt uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes 450 cnt piena, 50 cnt gaļas, tai skaitā 40 cnt cūkgaļas. Līdz septiņgades beigām kolhozā ierīkos kultivētas ganības 180 ha platībā.

Lai radītu jaunatnei piemērotus apstākļus mācīties, kolhoza kopsapulce lielā vienpratībā nolēma ar citu kolhozu piedalīšanos celt jaunu skolu Sīļu pamatskolas tuvumā.

B. Lapiņš

Kultūras dzīve

Pašdarbības kolektīva jaunā programma

Katra strādājoša cilvēka atpūtu, brīva laika pavadīšanu nevaram iedomāties bez kultūraliem pasākumiem, kā arī bez mākslinieciskās pašdarbības.

Mūsu rajonā darbojas vairāki desmiti pašdarbības kolektīvu ar lielāku vai mazāku pašdarbnieku skaitu. Kā vienu no tiem minēsim rajona komunālo uzņēmumu kombināta pašdarbnieku kolektīvu. No 48 kombinātā strādājošiem, mākslinieciskajā pašdarbībā piedalās 23.

Pašlaik pašdarbnieku kolektīva pūrā ir jauna koncertprogramma. Sieviešu ansamblim — Mališenko „Kijevas valsis“, dziesma no kinofilmas

„Mēs sadraudzējamies Maskavā“, četru pāru Deju kolektīvs iestudējis „Deju popuriju“, krievu tautas deju „Cimdi“. Māsām Stepanovām sagatavoti divi dueti. Muzikas pulciņš sagatavojis V. Monti „Čardašu“ ar vijoles solo, kuru izpilda J. Matjušonoks, Novikova „Kolhoza polku“, akordeona solo „Baltkrievu polku“, kuru izpilda Kuzņecovs. Tabāčņikova „Jūra“, Radigina „Piestātnē“ solo izpilda E. Languša.

Urālu častuškā sieviešu ansambļa izpildījumā, solo dzied b. Jermolajeva.

Koncerta programmu papildinās Šatova viencēliens „Gādījums piestātnē“, kā arī ar

konferansjē. Pašdarbības organizatorisko darbu vada kombināta direktors b. Jablonskis. Tas ir labs piemērs visiem iestāžu un organizāciju vadītājiem. Raksturīgi ir tas, ka pulciņu vadītāji ir no kolektīva vidus. Piemēram, dramatisko kopu vada Zinaida Stepanova, konferansjē vada un izpilda Jablonskis utt. Minētais kolektīvs daudz pūļu veltījis mākslinieciskajai pašdarbībai. Atliek novēlēt viņiem tikpat aktīvi strādāt turpmāk. Tuvākajās dienās paredzēts sniegt koncertu uz rajona kultūras nama skatuves.

A. Gusārs

Jaunajā piemaskavas pilsētā

Izpildot PSKP XX kongresa lēmumus pieaug dzīvokļu un kultūras iestāžu celtniecība, nedzirdēti strauji palielinās darbaļaužu labklājība.

Attēlā: kādas stikla fabrikas strādnieku un kalpotāju bērnu dārzs.

TASS fotohronika

Sanem papildmaksu

Ilggadīgo zālāju sēklas mūsu rajona kolhozos jau vairākus gadus ir deficīta materiāls, kas daļēji izskaidrojams, ka kā 1956. tā 1957. gada rudenī bija nelabvēlīgi šo sēklu ievākšanai, bet tomēr galvenokārt, ka kolhozu valdes un pārējie kolhozu vadītie darbinieki mazu nozīmi piegriezta šo sēklu ražošanai un pats galvenais trūkums bija, ka netika veikti nekādi stimulējoši pasākumi, lai ieinteresētu kolhozniekus šo sēklu ražošanā.

Agrāk pastāvēja stāvoklis, ka speciālisti kopā ar brigadieriem vasarā izraudzīja gan zālāju sēklu laukus, sastādīja pat speciālus aktus, bet ar to arī īstenībā viss izbeidzās.

Gados, kad bija labvēlīgs, sauss rudens arī zālāju sēklas novāca savlaicīgi, bet nelabvēlīgos rudenos zālāju sēklu lauki palika nenovākti, jo cilvēki nebija šajos darbos ieinteresēti.

Sastādot gada uzdevumus 1958. gadam, kolhoza „Uzvara“ kolektīvs atzīmēja šo trūkumu un noteica papildmaksu arī par ilggadīgo zālāju sēklu novākšanu. Rezumējot šajā gadā gūtos panākumus, mēs re-

dzam, ja arteļi pagājušajā gadā ieguva tikai 859 kg ilggadīgo zālāju sēklu, tad šogad jau 1933 kg pirmās šķirnes sēklu.

Šeit liela loma bija noteiktajai papildmaksai, jo darbarūki jau savlaicīgi zināja, ka šogad papildmaksa būs arī pie zālāju novākšanas. Pavisam par saražotajām sēklām arteļa biedri papildmaksā saņēma 5.300 rubļus.

Lielāko naudas summu — 2.015 rubļu saņēma arteļa III kompleksās brigādes (brigadieris b. Smolenskis) kolhoznieki, kas šogad iekūla vairāk nekā 800 kg pirmās šķirnes augstvērtīgu sēklu, tāpat I brigāde saņēma ap 1.200 rubļu.

Viens otrs domās, ka šī papildmaksa ir par lielu, tad jāatzīmē, ka tas tā nav, īsumā pārņemot, ja šī sēkla būtu jāieperk par valsts cenu, tad jāņemaks vairāk nekā 35.000 rubļu, bet tā kā šo sēklu vēl nav pietiekoši, tad pat jāsaubās, vai par 50.000 rubļu iepirktu šādu daudzumu.

Šis pasākums mūsu arteļi veikts pirmo reizi, bet jau tagad redzams, ka rezultāti būs ļoti pozitīvi, jo arteļa biedri, saņemusi labu papildmaksu, arī nākošajā gadā cinīsies ar vēl lielāku enerģiju, lai ievāktu arteļim nepieciešamās sēklas ilggadīgo zālāju ierīkošanai.

Pilnīgi nodrošinot sevi ar ilggadīgo zālāju sēklām, mēs nodrošināsim stabili lopbarības bāzi, kas ir izšķirošais lopkopības produktivitātes kāpināšanā.

O. Smilga,
kolhoza „Uzvara“ agronoms

Būsim tādi kā Zoja

Savu vienību Rudzētu vidusskolas pionieri nosaukuši leģendārās komjaunietes Zojas Kosmodemjanskas vārdā. Atzīmējot Zojas atceres dienu, nesen skolas pionieri noturēja svinīgo sanākumi. Vecākā pionieri vadītāja b. Lauska pionieriem pastāstīja par Zojas dzīvi un cīņu. Pionieri nodeklamēja vairākus dzejoļus par Zoju. Viņas gaišo tēlu Rudzētu vidusskolas pionieri īgus gadus paturēs gaišā atmiņā.

J. Priede

Redaktore H. JEROFJEVA

Ārsta padoms

Cilvēka organismā visas dzīves laikā notiek pastāvīgs nolietoto audu sastāvdaļu — šūnu nomaiņa ar jaunām. Šī parādība ir normāla fizioloģiska katram dzīvam organismam.

Vēža gadījumā notiek ātra nenormāla cilvēka audu šūnu augšana. Vēža šūnas aug strauji, nekārtīgi, iespējams veselajos audos un saārda tos, kā arī ar asins un limfas straujami tiek iznēsātas pa organismu, kur turpina augt. Vēža šūnu kaitīgā iedarbība uz veselīgiem audiem izsauc virkni slimīgu parādību, kas bieži vien ir nāvējošas.

Ne visi audzēji ir tik ļaundabīgi. Izšķir vēl tā saucamos labdabīgos audzējus, kas raksturojas ar lēnu, norobežotu augšanu. Viņu iedarbība uz apkārtējiem audiem un visu organismu ir niecīga, lielākoties mehāniska, saspiežot bla-

Kas jāzina par vēzi

kus audus vai orgānus. Pie labdabīgiem audzējiem pieder tauku dziedzeru audzējs — lipoma, saistaudu fibroma u.c. Tomēr jāatceras, ka nereti labdabīgs audzējs var pāriet par vēzi.

Ir vesela virkne slimību, ko medicīnā apzīmē ar nosaukumu t. s. priekšvēža stāvokli. Tie ir hroniski kuņģa katari bez skābes vai ar pazeminātu skābes saturu, kuņģa polipi un čūlas, 12 pirkstu zarnas čūlas, dzemdes kakliņa čūlas (erozijas), dzemdes labdabīgie audzēji un citi. Slimojošiem ar šīm slimībām jāatrodas pastāvīgā ārsta uzraudzībā un regulāri jāpārbaudās, lai ik reiz varētu pareizi novērtēt kaut vismazākās izmaiņas slimības gaitā.

Sakarā ar teikto, liela nozīme ir iedzīvotāju profilaktiskām apskatēm ar nolūku atklāt šos, tā saucamos priekš-

vēža stāvokļus, ko izdara rūpnicās, uzņēmumos un kolhozos.

Bieži iedzīvotāju vidū valda nepareizs uzskats, ka vēzis nav izārstējams. Mūsdienā medicīnas rīcībā ir pietiekami iedarbīgi līdzekļi, lai izārstētu vēzi — tikai ar vienu noteikumu, ja tas savlaicīgi atklāts. Tāpēc ļoti svarīgi ir griezties pie ārsta pie vismazākām aizdomām uz vēzi.

Sievietēm virs 30 gadiem vienreiz gadā jāiziet apskate pie sieviešu ārsta, lai nepalaistu nepamanītu dzimumorgānu vēzi.

Vēzi ārstē ķirurģiski, vai arī apstarojot. Parasti visas ārstēšanas metodes kombinē un iegūst labus rezultātus, ja tikai ārstēšanās uzsākta savlaicīgi.

Bez visa teiktā ir svarīgi atcerēties dažus principus,

kuri jāievēro, lai izsargātos no saslimšanas ar vēzi.

Katram iestādē, uzņēmumā vai kolhozā strādājošam regulāri jāierodas uz profilaktiskām apskatēm tur, kur tādas notiek. Sievietēm jāizvaiļ vairās no abortiem, kārtīgi jāārstē visas ginekoloģiskās slimības jādzemdē tikai slimnīcā, bērns jābaro ar krūti visu zīdīšanas laiku.

Katram jāārstē visi hroniskie iekaisumi, lai kur arī tie atrastos; mutes dobumā, kuņģī, zarnās, dzimumorgānos u.c. Jāatmet visi kaitīgie paradumi — dzeršana, smēķēšana, stingri jāievēro personīgās higiēnas noteikumi un jānodarbojas ar fizikultūru.

Jāatceras, ka vēzis sastopams tikai slimā organismā un, diendienā nostiprinot veselību, iespējams izvairīties no vēža.

A. Daukste,
ārste